

Resolució 82/2018, de 25 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 6/2018.

Administració reclamada: Ajuntament de Tarragona.

Informació reclamada: Viatges de l'Alcalde a càrrec de l'Ajuntament.

Sentit de la Resolució: Estimació.

Resum: La informació sobre viatges de l'Alcalde no només és informació pública, sinó que també hi ha un interès públic evident en poder accedir-hi, ja que la decisió de dur a terme els viatges oficials, inclosa la de les persones que hi han de participar, és una decisió essencialment discrecional de l'Alcaldia, pot ser significativa als efectes de la representació institucional de la ciutat i compromet recursos públics. Hi ha, a més, una lògica malfiança ciutadana en relació amb els abusos que es poden cometre en aquesta qüestió, atesos alguns antecedents a bastament comentats als mitjans de comunicació en els darrers anys; totes aquestes consideracions posen en relleu el sòlid interès públic que avala l'accés a aquesta informació. Les dades dels possibles acompanyants (personal de l'Ajuntament o persones externes) s'haurien de donar, ja que no són dades especialment sensibles i la ponderació requerida per l'article 24 LTAIPBG entre l'interès en protegir-les i l'interès públic en accedir-hi, en atenció a les consideracions fetes pel paràgraf anterior, s'hauria de resoldre a favor de l'accés, però prèviament a facilitar-les caldria donar audiència a les persones afectades, d'acord amb el previst per l'article 31 LTAIPBG; si no s'ha fet aquest tràmit, i per tal de no retardar més l'accés a una informació que, per diverses causes, es ve demorant massa temps, sembla raonable no facilitar la identitat i indicar la responsabilitat municipal o condició institucional, social, professional o de qualsevol altra índole per la qual cada acompanyant participa en el viatge i, si la persona reclamant en vol conèixer la identitat, que ho demani expressament a l'Ajuntament, el qual li la hauria de facilitar, després de donar audiència a la persona o persones afectades. Si les raons per no donar la informació que manca facilitar a la persona reclamant, o part d'ella, són que és informació a mans d'empreses o altres entitats del sector públic local, llavors el que ha de fer l'Ajuntament, més que invocar una causa d'inadmissibilitat per aquest motiu, és derivar la sol·licitud a l'empresa o empreses o altres entitats del municipi que, al seu entendre, podrien disposar de part de la informació sol·licitada. La GAIP ve sostenint que només poden ser tingudes en compte als efectes d'excusar el lliurament de la informació sol·licitada les causes d'inadmissibilitat si són invocades dins del termini d'un mes establert per l'article 33 LTAIPBG, ja que si ha vençut aquest termini, i s'ha produït silenci administratiu positiu, l'eventual concurrència de causes d'inadmissibilitat no enerva l'obligació municipal de facilitar la informació estimada presumptament per silenci administratiu positiu.

Paraules clau: Ajuntament. Viatges. Despeses. Reclamació contra silenci. Derivació. Causes inadmissibilitat. Tasca complexa. Límits. Protecció dades personals. Trasllat.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 8 de gener de 2018 entra a la GAIP la Reclamació 6/2018, presentada contra l'Ajuntament de Tarragona, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre,

- de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 16 de novembre de 2017 la persona reclamant sol·licita la informació següent a l'Ajuntament de Tarragona, mitjançant un formulari de sol·licitud d'accés a informació: *1. Relació dels viatges de l'Alcalde de Tarragona, Josep Fèlix Ballesteros, tant dins de l'Estat, coma l'estranger, els anys 2015, 2016 i 2017. 2. Durada, cost i motiu dels viatges. 3. Documentació: factures dels mitjans de transport utilitzats, allotjaments on va pernoctar, establiments on va fer els àpats i altres despeses associades als viatges. 4. Relació de persones que el van acompanyar a cada viatge i les factures de les despeses associades a aquestes persones durant els viatges.* El motiu de la sol·licitud seria la comprovació del bon ús dels diners públics de la ciutat per part dels mandataris polítics i servidors públics de Tarragona.
 3. El 17 de novembre de 2017 l'Oficina Municipal d'Atenció Ciutadana (OMAC) de l'Ajuntament de Tarragona comunica a la persona reclamant la recepció de la seva sol·licitud i l'informa que l'òrgan responsable per resoldre-la és el tinent d'alcalde, conseller delegat i coordinador cap de l'Àrea de Transparència, Govern Obert, Espais Públics i Contractació, que el termini per adoptar la resolució és d'un mes i que en cas de no resoldre expressament dins de termini es presumirà estimada la sol·licitud llevat que una llei estableixi expressament el contrari.
 4. La Reclamació presentada el 8 de gener de 2017 assenyala que l'Ajuntament encara no li hauria donat cap resposta a la seva sol·licitud, llevat de l'acusament de rebuda per part de l'OMAC.
 5. El 16 de gener de 2018 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Tarragona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana que designi la persona que representaria l'Administració municipal en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
 6. El 23 de gener de 2018 l'Ajuntament de Tarragona va trametre a la persona reclamant la resolució de 16 de gener del mateix any del tinent d'alcalde, conseller delegat i coordinador cap de l'Àrea de Transparència, Govern Obert, Espais Públics i Contractació, amb la que dona resposta a la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2, per la qual s'estima la sol·licitud i es facilita l'informe del director del gabinet de l'Alcaldia de 19 de desembre de 2017. La informació facilitada amb aquesta resolució consisteix en donar una xifra anual d'euros per a cada un dels exercicis de 2015, 2016 i 2017, que hauria estat fixada partint de les dades extretes de l'agenda de l'alcalde i de les facilitades pel departament de comptabilitat en relació amb la partida "despeses viatges membres de la corporació", i una relació dels viatges de l'alcalde de cada un dels anys indicats, especificant la data o les dates, si havia inclòs estada o no, el motiu i la ciutat.

7. El 6 de febrer de 2018 la GAIP rep un escrit de la persona reclamant que exposa el següent: “a finals de la setmana passada vaig rebre una carta de l’Ajuntament de Tarragona on s’adjuntava una documentació sobre aquesta petició d’informació. No és, ni de bon tros, allò que demanava, doncs es limiten a fer un llistat de viatges per ordre cronològic i el preu total per anys (tot sumat). De tot el que vaig demanar, falten:
 - Preu de cada viatge.
 - No hi consta si l’alcalde de Tarragona hi va anar sol o no.
 - No hi consta cap documentació sobre els allotjaments on va pernoctar, el mitjà de transport utilitzat, els establiments on va fer els àpats i altres despeses associades als viatges.
 - No hi consten la relació de persones que el van acompanyar a cada viatge i les factures de les despeses associades a aquestes persones durant els esmentats viatges (pernoctacions, àpats, etc).”
8. El 16 de febrer de 2018 la GAIP rep un escrit del Secretari general de l’Ajuntament de Tarragona que adjunta còpia de l’expedient complet relatiu a la sol·licitud d’informació de la que deriva aquesta Reclamació, informa de la persona responsable de la seva tramitació i de la que representaria l’Ajuntament a la sessió de mediació i demana un mes addicional de termini per elaborar tota la informació demanada per la persona reclamant.
9. El 19 i el 20 de febrer de 2018 la GAIP notifica a les parts l’ampliació de termini per un mes sol·licitada per l’Ajuntament, atès que la considera justificada. Amb el mateix escrit trasllada l’informe municipal a la persona reclamant.
10. El 16 de març de 2018 l’Ajuntament comunica a la GAIP una extensa relació de dades sobre viatges de l’Alcalde, amb els corresponents justificants de despesa i identificació de persones acompanyants, i li demana que amb aquest lliurament es doni per finalitzada la Reclamació.
11. El 22 de març de 2018 la GAIP trasllada a la persona reclamant la informació facilitada per l’Ajuntament de Tarragona.
12. El 3 d’abril de 2018 la persona reclamant tramet a la GAIP una valoració detallada de diverses deficiències que, al seu entendre, presentaria la informació facilitada per l’Ajuntament. La GAIP les trasllada a l’Administració municipal.
13. El 13 d’abril de 2018 la persona reclamant informa a la GAIP del contingut d’una reunió que hauria mantingut amb la persona responsable d’Atenció ciutadana de l’Ajuntament, en la que haurien aprofitat posicions en relació amb la satisfacció de la seva sol·licitud. Segons la persona reclamant, la responsable d’Atenció ciutadana de l’Ajuntament li hauria indicat que la informació sobre viatges de l’alcalde que li manca és degut a què els viatges en qüestió haurien estat a càrrec d’empreses municipals. Davant d’aquesta consideració, la persona reclamant planteja

alguns dubtes sobre si la Reclamació inclou o no els viatges de l'Alcalde pagats per empreses municipals o sobre si ha de presentar una altra sol·licitud per obtenir aquesta informació.

14. El 17 d'abril de 2018 l'Ajuntament informa a la GAIP de la reunió mantinguda amb el reclamant referida a l'antecedent anterior, arrel de la qual l'Ajuntament considera que li ha facilitat la informació no afectada per la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.b LTAIPBG (que requereixi una tasca complexa d'elaboració o reelaboració), així com explicacions sobre l'abast de la informació donada i els motius pels quals no pot facilitar tota la demanada, explicacions que haurien dut a la persona reclamant a acceptar que si l'Ajuntament li ha facilitat la informació que té a les seves mans, no tindria sentit celebrar la mediació sol·licitada, de manera que, segons l'Ajuntament, procedeix finalitzar la Reclamació.
15. El 18 d'abril de 2018 la persona reclamant manifesta a la GAIP la seva renúncia a la mediació sol·licitada, atès que si la representant de l'Ajuntament a l'acte de mediació és la responsable d'Atenció ciutadana és conscient de què no li pot oferir més informació de la que ja li ha donat; en canvi, manifesta que no hi renunciaria si l'Ajuntament estigués representat per un tinent d'alcalde. En tot cas, insisteix que si bé renuncia a la mediació, vol que es tinguin en compte els punts 6 i 7 del seu escrit de 13 d'abril (antecedent 13), on manifesta que no està conforme amb la informació obtinguda i apunta algunes preocupacions sobre com obtenir la informació sobre viatges de l'alcalde sufragats per empreses municipals.

Fonaments jurídics

1. Dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2 (viatges de l'alcalde, amb indicació de la seva durada, dels justificants, dels eventuais acompanyants i del cost generat per tots ells), en la mesura que cal entendre, d'acord amb els termes en els que ha estat demanada, que es tracta de viatges oficials i sufragats per l'Ajuntament (és a dir, en cap cas de viatges privats del titular de l'alcaldia), és informació pública, en el sentit que dona a aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG (informació elaborada per l'Ajuntament i la que té en el seu poder), ja que aquests viatges o bé han deixat rastre en l'agenda de l'Alcalde, o bé, i en tot cas si han estat sufragats amb recursos municipals, han deixat rastre en la gestió econòmica de l'Ajuntament.

No només és informació pública, sinó que també hi ha un interès públic evident en poder accedir-hi, ja que la decisió de dur a terme els viatges oficials, inclosa la de les persones que hi han de participar, és una decisió essencialment discrecional de l'Alcaldia, pot ser significativa als efectes de la representació institucional de la ciutat o de les gestions municipals davant d'altres administracions o entitats i compromet recursos públics. Hi ha, a més, una lògica malfiança ciutadana en relació amb els abusos que es poden cometre en aquesta qüestió, atesos alguns antecedents a bastament

comentats als mitjans de comunicació en els darrers anys. Totes aquestes consideracions posen en relleu el sòlid interès públic que avala l'accés a aquesta informació.

Tot i que l'Ajuntament no ho al·lega de forma expressa, la relació dels acompanyants inclou dades personals la difusió de les quals podria constituir un límit per al dret d'accés. Si els acompanyants són altres membres de l'Ajuntament, la seva identitat ja és pública i, per tant, informar del fet que han acompanyat l'Alcalde en algun dels seus viatges no suposa divulgar informació que danyi les seves dades personals, de manera que es pot facilitar la seva identitat.

En la resta de casos, les dades dels altres possibles acompanyants (personal de l'Ajuntament o persones externes) s'han de donar, ja que no són dades especialment sensibles i la ponderació requerida per l'article 24 LTAIPBG entre l'interès en protegir-les i l'interès públic en accedir-hi, en atenció a les consideracions fetes pel paràgraf anterior, s'hauria de resoldre a favor de l'accés, però prèviament a facilitar-les caldria donar audiència a les persones afectades, d'acord amb el previst per l'article 31 LTAIPBG. Si no s'ha fet aquest tràmit, i per tal de no retardar més l'accés a una informació que, per diverses causes, es ve demorant massa temps, sembla raonable en aquests casos no facilitar d'entrada la identitat dels acompanyants i indicar la seva responsabilitat municipal o condició institucional, social, professional o de qualsevol altra índole per la qual cada acompanyant participa en el viatge i, si la persona reclamant en vol conèixer la identitat, que ho demani expressament a l'Ajuntament, el qual li la hauria de facilitar, després de donar audiència a la persona o persones afectades.

2. Accés parcial i necessitat de derivació de la sol·licitud

A la vista dels antecedents, es pot deduir que l'Ajuntament només ha lliurat a la persona reclamant part de la informació sol·licitada i addueix que la resta és afectada per la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.b LTAIPBG (informació que per a l'elaboració de la qual cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració). També es pot deduir de la documentació aportada per les parts que una de les raons per no donar part de la informació és que seria relativa a viatges de l'Alcalde sufragats per empreses o entitats d'altra naturalesa de l'àmbit institucional del municipi o del seu sector públic, si bé no queda clar en els informes i al·legacions rebuts per la GAIP la vinculació entre aquest fet i l'existència de la causa d'inadmissibilitat al·legada.

Diverses resolucions de la GAIP coincideixen en assenyalar que, per ser tingudes en compte, les causes d'inadmissibilitat de l'article 29 LTAIPBG han de ser degudament acreditades i justificades en les circumstàncies concretes del cas en el que s'invoquen, i que no n'hi ha prou amb al·legar-les genèricament, com fa l'informe municipal indicat a l'antecedent 14. L'Ajuntament no ha argumentat ni precisat quina part de la informació demanada és afectada per la causa d'inadmissibilitat invocada, ni perquè ho és, d'afectada. A més, la GAIP també ve sostenint que només poden ser tingudes en compte als efectes d'excusar el lliurament de la informació sol·licitada les causes d'inadmissibilitat si

són invocades dins del termini d'un mes establert per l'article 33 LTAIPBG, ja que si ha vençut aquest termini, i s'ha produït silenci administratiu positiu, l'eventual concurrència de causes d'inadmissibilitat no enerva l'obligació municipal de facilitar la informació estimada presumptament per silenci administratiu positiu.

Per una altra banda, si les raons per no donar la informació que manca facilitar a la persona reclamant, o part d'ella, són que és informació a mans d'empreses o altres entitats del sector públic local, llavors el que ha de fer l'Ajuntament, més que invocar una causa d'inadmissibilitat per aquest motiu, és derivar la sol·licitud a l'empresa o empreses o altres entitats del municipi que, al seu entendre, podrien disposar de part de la informació sol·licitada.

L'article 30.1 LTAIPBG estableix que *"en el supòsit que la sol·licitud d'accés a la informació es dirigeixi a una entitat o òrgan administratiu que no disposi de la informació, aquest ha de derivar-la a l'entitat o l'òrgan que en disposi, si el coneix, o a l'oficina responsable de la informació pública que correspongui, en un termini de quinze dies naturals, i comunicar al sol·licitant a quin òrgan s'ha derivat la sol·licitud i les dades per contactar-hi"*. Segons els antecedents, l'Ajuntament hauria justificat la denegació de part de la informació sol·licitada amb l'argument que estaria a mans d'empreses o altres entitats del seu àmbit institucional; si és aquest el cas, el que ha de fer, en comptes de denegar-li la informació, és derivar-les la sol·licitud, de conformitat amb els requisits establerts pel precepte que s'acaba de citar.

En conseqüència, cal requerir a l'Ajuntament que derivi la sol·licitud formulada per la persona reclamant a les empreses o entitats del seu sector públic institucional que cregui que poden tenir coneixement de les dades sol·licitades relatives a viatges de l'Alcalde, per tal que li la facilitin directament. Cal fer algunes precisions sobre aquestes derivacions, als efectes de garantir el dret d'accés de la persona reclamant a la informació sol·licitada.

En primer lloc, s'ha d'entendre que les derivacions regulades per l'article 30.1 LTAIPBG, que són les que corresponen al cas que ens ocupa, comporten continuïtat del procediment iniciat amb la sol·licitud d'informació pública presentada per la persona reclamant, que no ha de presentar noves sol·licituds a cada una de les empreses o entitats afectades. La conseqüència de la derivació és que la responsabilitat de facilitar la informació sol·licitada es trasllada, per efecte de la derivació, a l'òrgan o entitat derivat (o derivats, si n'hi ha més d'un). L'Administració que deriva (en aquest cas, l'Ajuntament), a més de trametre la sol·licitud a cada una de les empreses o entitats derivades que poden tenir informació sol·licitada, ha d'informar-ne a la persona sol·licitant, indicant la data, el destinatari de la derivació i les dades de contacte. Se suposa que les entitats derivades lliuraran directament la informació sol·licitada (i si no disposen d'aquesta informació, haurien d'indicar-ho expressament per escrit) a la persona reclamant i si no ho fan, aquesta pot reclamar respecte de cada una de les incomplidores davant de la GAIP.

Una altra qüestió rellevant que cal definir és el termini dins del qual les entitats derivades han de resoldre la sol·licitud, en allò que les afecta. Amb caràcter general, i si no hi ha reclamació a la GAIP, la derivació de les sol·licituds afegeix quinze dies naturals al mes establert per l'article 33 LTAIPBG per resoldre les sol·licituds d'informació pública, de manera que el termini per resoldre la sol·licitud per cada una de les entitats derivades seria un mes i mig des de la presentació de la sol·licitud a l'Administració derivant. En aquest cas, atès que aquesta derivació és requerida per una resolució de la GAIP, i tenint en compte la tasca de gestió de les derivacions que ha de fer l'Ajuntament i de cerca de la informació sol·licitada respectiva que hauran de fer les entitats derivades, el termini indicat d'un mes i mig comença a partir de la notificació d'aquesta resolució a l'Ajuntament. Si escau, a més, les empreses o entitats concernides poden ampliar aquest termini en un màxim de quinze dies, en aplicació de l'article 31 LTAIPBG, si la informació inclou acompanyants als viatges de l'Alcalde que són personal de l'Ajuntament o persones externes a aquest, a qui cal donar audiència per les raons exposades al fonament jurídic anterior.

Finalment, i ateses les dificultats d'interpretació a què fan referència aquest i l'anterior fonament jurídic, cal que la derivació concreti degudament l'abast de la sol·licitud. A aquests efectes, és convenient que la derivació contingui la sol·licitud d'informació presentada el 16 de novembre de 2017 per la persona reclamant, l'expedient generat per ella i una còpia d'aquesta Resolució de la GAIP. L'escrit de derivació també ha d'indicar que la resolució o comunicació de dades (o indicació expressa que no disposen d'informació sol·licitada, si s'escau) de cada una de les empreses o entitats ha de ser tramesa directament a la persona reclamant, de qui s'han de facilitar les dades de contacte, i assenyalar el termini màxim de què disposen per notificar-les (un mes i mig a partir de la data de la notificació d'aquesta Resolució a l'Ajuntament, data que també cal indicar en el mateix escrit de derivació).

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que *"l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió"*. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació

pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 25 d'abril de 2018, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 6/2018 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir la informació assenyalada a l'antecedent 2, amb l'abast determinat al fonament jurídic 1.
2. Requerir a l'Ajuntament de Tarragona que faciliti a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat anterior que té en el seu poder i que encara no li ha lliurat en el termini màxim de quinze dies, sens perjudici de l'anonimització assenyalada pel fonament jurídic 2.
3. Requerir a l'Ajuntament de Tarragona que, en el termini màxim de quinze dies naturals, derivi la sol·licitud d'informació a les entitats o empreses del seu àmbit institucional que puguin tenir informació relativa a la sol·licitud assenyalada a l'antecedent 2, als efectes que la lliurin a la persona reclamant, de conformitat amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2, especialment les relatives a l'anonimització de la identitat de persones afectades.
4. Demanar a l'Ajuntament de Tarragona que informi puntualment a la GAIP del compliment dels requeriments indicats als apartats anteriors i convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que plantegi el compliment d'aquesta Resolució.

5. Finalitzar la Reclamació 6/2018 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 25 d'abril de 2018

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.